

GAZETA LAMPELE

UNŪ ESEMPLARŪ

PENTRU CAPITALA 50 BANI

Acastă fôia ese uă dată pe septemână:

DUMINECA

Abonamentele se începū numaī cu No. 1
13, 26 și 39.

Abonamentele se facū în Pasagiulū românū
No. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți
seū prin postă, trâmifendū și prețulū.

UNŪ ESEMPLARŪ

PENTRU DISTRICTE 55 BANI

PREȚULŪ ABONAMENTULŪ

Pe anū, pentru capitală	lei noui	27
Pe jumătate anū	» »	14
Pentru districte pe anū	» »	24
Pe șese lunī	» »	12
Pentru străinătate pe anū.....	» »	37
Reclame și inserțiunī linia	lei noui	20
Anunciurī, linia de 45 litere.....	banī	50

Pentru abonamente, reclame și inserțiunī se va adresa la administrațiune.

Vlăstarū bine-cuvântatū alū u-
neia din cele mai nobile și mai
antice familī române, își urmă stu-
diile — împreună cu frații seī și
cu camaradii cu care se luptă totă
vieța pentru nălțarea națiuneī —
până în etatea juniei, cândū intră
în armată și sui răpede diferitele
trepte ale ierarchiei militare. Ne
strămutatū din glorioșa cale pe
care i-o desemnase strălucitulū seū
părinte, distinsa educațiune ce pri-
mise și mărețele simțiminte de care
sufletulū îi era inzestratū, STEFAN
GOLESCU își presără calea cu cea
mai bine meritată reputațiune până
în 1848, cândū fu unulū din lo-
cotentenții domnesci în primele zile
ale regenerătoarei revoluțiunii. Ca
să ajungă aci, se făcuse demnū
prin atâtea servicii aduse patrii!

Spre bătrânețe, STEFAN GO-
LESCU continuă d'a da tinerimīi
a două generațiunii viulū esemplu
alū luptei fără care vieța nu me-
rită acestū nume, alū santei lupte
pentru libertatea și mărirea popo-
rului românū, scumpulū obiectū alū
nesecatelorū seīe iubiri. Pene'n ul-
timele zile ale vieții, fu nelipsitū
din sanctuarulū unde trebuie să re-
ședă suveranitatea națiunii legal-
minte represintată, ș'aci, fără a pu-
tea ține discursurile animate de vi-
gorea etății, strălucea 'n mijloculū
respectului de care pururea era în-
conjuratū de tôte părțile. S'acumū,
cândū imaginea i-a rămasū săpată
numai în adânculū sufletelorū nōs-
tre, rugămū geniulū celū bunū alū
Romăniei să'i dăruiască câtū mai
multe familī Golesci, câți mai mulți
Grachi atâtū de ilustri.

STEFAN C. GOLESCU

De la 1848 înainte, acestū bărbatū deveni unū principiu, și 'ntręga familī, prin virtuțile a cărorū strălucire o răspundeau câte patru frați Go-
lesci, prin sacrificiile, dovotamentul, mărinimia și patriotismul de care dedeseră atâtea probe, întręga familī deveni unū focarū în care se păstră cu
religiositate antica mărire străbună. Ocupândū cele mai nalte demnități ale statului, maturitatea lui Stefan Golescu fu unū șirū de cele mai oneste și
mai admirabilū lupte în contra opresiuneī, despotismului și înjosirei, ori de unde arū fi venitū ele. Inșiși adversarii seī politici nu putură și nu potū
nega caracterulū desinteresatū și purulū patriotismū alū acestui mare cetățenū.

MEMORIEI LUI STEFANU C. GOLESCU

Trăim, și, când ajungem l'a vieții barieră,
Țărina se retrage la vechia-i carieră
De unde s'a produs;

Materiași cată asil în cimitire;
Inteligența numai, cu plina-i strălucire,
In veci n'are apus!

Acei cari în lume au vieți ignorante
Dispar pentru vecie în negrele morminte
Și 'n ele se sfârșesc;

Eră cei ce au în suflet sublima bărbăția,
Și luptă se mărescă morala avuție,
In secole trăiesc!

Așa și tu, Goleșcu, în sântele-ți dorințe,
Prin fapte strălucite, prin aspre suferințe,
Ce nu te-au abătut,

Luptându în totu-dé-una cu sântă devotare
Ca să plantezi în animă virtutea—făr' de care
Unu populu e perdut!

Ți-ai preparat din vreme vieța cea divină
Lipsită de durere și pururea senină
Din sferile ceresci!

Memoria 'ți e viiă și vecinică ne va spune
Să mergem totu-dé-una spre fapte mari și bune
Spre fapte românesce!

C. C.

REVISTA POLITICOSA

București, 7 Răpcoș, 1874.

Uf! ce zădufu afurisit mai trecu peste capetele noastre, aceste două trei zile; ce nădușeli stórserăm pênă să ne vedem linisciți locului. Iar începu să mirósă a revoluțiune, a zarvă prin atmosfera guvernamentale. De și se pare că acestu vuetu e ridiculu, dérú totuși se putea întâmpla, nu degéba țera noastră e țera minunilor; căci déca cei vii nu visau la una ca asta, de siguru cei morți puteau să ne încăldescă cum ne încălđi fórte lesne, mai alesu cându se scie că tótă viața acestorú morți nu a fostu de câtú uă revoluțiune. Ce era mulțimea celú escorta déca nu uă revoluțiune? Grație numai dibăciei noastre scăparămú téferi. Cătú de colo străluceaú baionetele și carabinele, mai alesu tunurile care 'ți lua vedulu de atăta lucire și curățenie.

Dérú lucrulu trecu precumu trecu tóte; spaima se duse, și noi páșirămú hopulu. Ce a fostu s'a dusu, și ce o fi vomú mai vedea.

Avemú să mai vedemú și pe Mihaiú Vitézulu, cându va scóte capulu din sacú, încotro se va asvirli cu bidiviulu seú ce varsă lavă de focu din spăimântátórele séle nări. Dérú și acéstă grije e pe jumétate trecută. Așa trecú lucrurile de lesne cându în capulu trebilorú suntú celebrități ca la noi!

Prin urmare, nici Mihaiú nu o să ne facă tevatură mare dupe cumú începuse a mirósé prin aerulu atmosfericú alú táblițatilorú nostri; eáci, lui Mihaiú, nu 'i va fi permisú să scótă capulu din sacú de câtú în đina cându armata se va întórece de la manevre, și cându va defila în facia generalulu, duce de Bolgradinski, și acésta numai în neacasulu lui Mihaiú, care, în timpurile séle, nu știea atâtea tertipuri câte invértimú noi ađi. Afară de asta, chiarú cându Mihaiú s'arú adresa cui-va, vrândú să dea vr'unu ordinú, nu lu mai ascultă nimini, din causă că e prea bă-

trânú și noi prea tineri, și nu 'lu cunoscemú, fiindú că n'amú trăitú în timpulú său și d'aceea nu lu putemú asculta: ast-felú fiindú, grija va trece, și noi vomú reintra în obișnuita noastră veselie, făcendú chefú și iarú chefú.

ELEGIE

Săracú, fără putere
In lume, sunt ursitú
Prin valuri de durere,
Să trecú necontentú!

Amú sufletú... dér suspine
Printr'ensulú trecú mereú,
Precum trece prin vine
Alú morței fiorú greú;

Cáci elú déca iubescé
Unú dulce nenufarú,
Iubirea 'i se umbrescé
De unú disprețú amarú!

In vanú vréu prin iubire
Ferice să mé facú:
Va! nu e fericire
Aici pentru săracú!...

Uă đi n'avui senină
In care sé tráescú;
Viéța 'mi ađi declină,
Ca flórea mé pălescú!

Durerea mi-este mare,
Profundú e alú méu dorú!..
O! lacrimi amare,
Grăbiți! căci voiú să morú!..

C....

NOSTIMADA

Domnul X este unú ténérú de modă: costume elegante, mânuși colorate, parfumú, în fine, nimicú nu 'i lipsescé spre a se aseména cu cochetii lioni dupe trotuarele Bucureșilor.

Altmintrelea, e amabile și afectuosú către tótă lumea, mai cu osebiré către dómne, pe lângă care, prin lingușiri seú vorbe late, știe să se insinueze de minune.

In starea fisică și moralé în care 'lu vedeți des-erisú, d-lú X caută miđloculu d'a 'și asigura pozițiunea viitoare, și 'lu găsece cu suficiență ingeniosú într'unú *comerciú de căsătorie*. Dómna P comparativú este mai în etate de câtú d-sea, însă, pe lângă calitatea onestității, avendú și greutate *sunátóre*, devine soția sea. Cătú-va timpú tráiescú bine. In acestú timpú însă, greutatea sunátóre a dómnei P trecendú prin forța lucrurilorú asupra d-lui X traiulu se schimbă.

De sigurú, credeți că d-lú X și-a intervertitú conduita! Ferescú D-đe! dumnélú e totú atátú de afabile ca la începutú, iubescé totú atátú de multú, dérú... ascultați să v'o spue singurú:

— Cătú te iubescú scumpa mea P...., dérú, din neorocire, sunt supusú la cea mai crudă încercare!..

— Ce felú? dragulu méu, nu te n'țelegú!..

— Mé esplicú: sunt nevoitú se mé despartú de tine!..

— Glumescú?

— Nicí-de-cum!.. Ah!.. ți-o repetú, te iubescú din sufletú! Escú unú ángerú de femeí! dérú... dérú... amú datú *parola de onóre* amantei mele s'o iau de nevastă, și, ca omú onestú, trebuie sé 'mí ții cuvéntulu!..

— Parola de onóre?... Atunci cum rămáne cu *parola de onóre* ce 'mí-ai datú mie în facia altarulu?

— Asta e uă altă cestiune: uă amicitie *vechie*, e mai indulgentă, mai tolerantă de câtú una *noúă*. Prin urmare, parola de onóre datá amantei, fiindú mai recinte, ca să nu 'mí pierdú reputațiunea, trebuie s'o îndeplinescú cu esactitudine!..

Și cu aceste cuvinte, d-lú X, fără să mai stea la multă discuțiune, își ia pălăria și alérgă la avocatú spre a se consulta cum se procedeze la intentarea unei acțiuni de divorțú.

Écă, respectatele mele dómne, ce vi-se 'ntéplă déca vé căsătoriți cu bărbați mai tineri de câtú d-vóstré: le íaceți pozițiune ca se vé lase pe drumú!

Și d-vóstré, multú stimaté domnișóre, fiți sigure că luándú bărbați mai bătréni, vé espuneți la împrejurări cu multú mai grele.

...Sir Kock.

CIRACLADISELILE

(de la *Convorbirile literare* din Iași)

Botnărachi, cunosci bine
Vechiulu méu protectáméntú,
Să mé contradici pe mine
Credú că n'ai nici unú cuvéntú.

La tine-amú ținutú, iubite,
Cum la nime n'amú ținutú;
Findú-că stihurile 'ți pocite
Să ridú adesú m'a făcutú,

Și mé făcú să ridú și-acuma
Cândú de ele 'mí amintescú!..
Botnărachi, lasá gluma,
Toți ridú cari te citecú!

Și-au să ridá pe 'nfundate
Și cei de te-orú mai citi,
Cáci în tine găsece, frate,
Unú modelú nou de a scri,

De-a scri în versuri sucite
Epigrame și Elegii,
Ode, balade pocite
Și totú felulu de prostii!..

Cu tóte astea eú pe tine,
Findú-că pré multú m'ai distratú,
Te voiú recompensa, 'n fine,
Cu unú postú înaintatú,

Și 'n locu'ți de îndată,
P' Eminachi voiú numi,
Seú p'unú altú gură-căscată
Ce ca tine scie-a scri. ...

Astú-felú, eú literatura
Potú să đicú că-o proteetezú:
Celui ce nu 'i tace gura
Ose de rosú nu-oferezú.

Numai voé vi-se cade
Rođéméntulu să 'lu aveți!
Cu elú mai bine vé șede
Și vé face mai isteți,

Abia đise și c'ua mână
Ordinulu a subsemnatú,
Și uă slujbă multú mai bună
Lui Botnărachi s'a datú,

Și pe junel'Eminachi,
Din Berlin abia sositú,
In loculú lui Botnărachi
Peste biblii l'a numitú.

UNA-ALTA

Eternii calomniatori din presa de opozițiune, au strigatú într'una că, de cândú párintesculu guvernú mascaro-catargiescú face fericirea țerei, Moldova arú fi lăsatá pradá a cător-va neamuri de ciocoi, că n'arú mai fi rémasú nimicú neacaparátú de nobilele mládițe mascaro-catargiescú.

După uă scrisore ce priimiramă însă de ună-đi din Iași, ne simțim ūforti, în calitatea noastră de oficioși, a astupa tóte gurele rele, declarându, susū și tare, că nimicu absolutu, nimicu n'au acaparatu ciocoii din Iași.

Écă ce ne spune scrisóra :

„Unulú din prințisori, anume **Sutzu**, a „luatú în antreprisă curățitulú latrinelorú „din Iași, după noulú sistemú barometricú.

„Boierulú **C. Roset Solescu** a luatú asemenea în antreprisă curățitulú stradelorú din Iași.

„Și unulú și altulú și-au făcutú formule de corespondință imprimare, stampându „pe densesle coróna princiară și felú de felú „de blasón nobiliare.“

În ciuda birfitorilorú, opinámú s'și puie boierii antreprenori blasónele familiei chiarú pe trásurele de curățitulú stradelorú și... latrinelorú.

Cele sfinte nu se spurcă...

Mâncătoriá numai s' se nu se facă.

* * *

Din raporturile ce priimimú de pe la a-ginții noștri, despre nouile ocupațiuni ale ilustrilorú foști membrii municipali, rezultá:

Róde-cotú, cum se scólá, își curățá cu țimbistra căpățina și bárba de vicisitudinenele anilorú; apoi, dejună cât se póte mai copiosú cu fleică și Drăgășani, și'n urmă pornesce călare pe alezan și 'mănușatú în liliachiú, la amiculú s'eu de animá de pe strada Pensionatului, proiectându împreună, cu multá tacticá și dibáciá, la r'esturnarea nouilorú municipali.

Pen' acum, totú rezultatulú proiectelorú sfērși prin *incurcături*.

Róde-totú, din miclele agoniseli cu sudóra feței, și-a datú josú dependințele caselorú și 'și rădicá altele dupe moda francesá, avéndú mare aplecare, cu toți ai casei, la totú ce este francesú, ca și nea Andreiú Borănescu.

Dumineca și serbătorile câtú de mici, merge éráși cu toți ai casei, la biserica de la Tırchilescú unde nimeni nu e boierú mai mare ca d-lui; acolo, cântá acsionulú pe voce sopraná în isonulú jupăneselorú, se bate cu mitocaniú pe protia la mirú, și 'n s'firșitú se 'ntórce a-casă și se pune a scri note de noblețá i ereditará, constatând, cu acte justificative, că se trage din Șerbanú, nu însă voivodulú, ci vátavulú brâncovenescú de la Mogoșoia...

Lucrarea lui Róde-totú e seriósá, și arú face chiarú pe marele Faraonú sá se umilésca.

Corlatá-sécá, constantú în amiciá ca unú arabú în amorú, împártășesce nenorocirea, cum împártășia și fericirea, totú cu intimulú s'eu fostú comisarú Nicolaide.

(Urmare în numărulú viitorú)

* * *

Aflámú cu plăcere că s'a pusú sub tiparú, și peste puținú va apare *Ia ti bi dam Constituția*, edițiunea a doua a Regulamentului pentru aplicațiunea practicá a Constituției, operá a fostului directorú prefectorale, Saraturatú, revédutá, corectatá și sporitá în isprávnicia **Pléseá**.

UNU CONSILIU

Gloria, 'nainte d'a se nasce móre....

Potú sá 'ți dicú Patache dup'a ta purtare,

Și nu crede énsé că te pismuescú,
Din contra mi-e milá, și 'ți mártursescú.

Lingái t'ei spune că esci dominatú
De clapele care ei le au maniatú,
Lascarache énsuși te-arú fi cântáritú,
Gásind că e 'n tine multú, spirtú ne trezitú.

Ia acesta numai ca uă prevestire
Ce-are sá devie dulcea 'ți fericire,
Și mai întáresce slaba 'ți inimóra
Pe care 'ți-o stricá ce-ce te 'ncongiorá.

BIBLIOGRAFIE

S'a pus sub presá și va apare în curând :

COMEDIA INTITULATÁ

CARE DIN DUOI E PRIMAR?

Farsá comicá cu cântece în trei díle, prolog, epilog, și mai multe caricaturi.

de

*Spatache Tiflis Hronidas *) apoton Zitza.*

Muzica aranjatá de un láutar tras pe sfórá.

PERSONAGIELE

«Spatache Tiflis-Proconsolul-Teacá, Salvatoribus Domine al Dalcaucilorú.

«Sbiceanu I, fostú pitarú, june credulú, încercelatú și cam naivú.

«Sbiceanu II, eroul comediei din gugumânia celorú de ordine.

«Dascalos-Marghiolitos, clapistulú de odinióra devenitú omú de ordine, Mentorul lui Sbiceanu I, rol de premier amoresú forte.

«Pat-Palcovnicul *Crastavete murat ot Senatsvoi* pastoste, un Colibrados modern, care posedá în ochi celorú Zevzei din provincie în Patrician, dându 'și și aerulú de amicú intim al ministrulú care nu 'l face haz, rolú de intrigantú flecarú.

Corulú se compune din diferiți Suitariú, renegați politici, ómeni cu 2 fețe, ingrați, idioți, samsari, guleați și alte lelițe.

Scena se petrece într'unú orașú de provincie din țera pursuivarisițilorú.

Intre acte, balet, jocuri pe frânghie, tumbes, prestigitature, aruncături de petróe, producțiuni de forță și alte marafeturí, executate în parte.

Subiectul și mis-ansena

PROLOG

Scena represintă unú birou electoral la care alegătorii votésá aduși de guleráți, și dupe culise se dărește din cândú în cândú nutra lui Salvatoribus Domine, care se ține la brațú cu Patricianulú și a altorú suitariú, suridindu 'ți cu triumfú.

La schimbarea Cortinei, aparú în avant-scená cei duoi omonimi, unulú în costumú elegantú de gentil-omú purtândú uă eșarfá, éru celú d'altú duoilea în vechiulú costumú de láutarú purtândú cobza pe sub giubea, care 'și disputá dreptulú de posesiune pe unú fotoliú, gratulându-se reciprocú cu injurături, și pe cândú láutarul r'edicá cobza s' isbésca pe gentilulú s'eu adversariú, alérgá cu párulú válvoi și plinú pe haine de scamá, de ață și de ace ca o pelotá de cusătorésá, Dascalos-Marghiolitos și s' interpune între gálcevitóri strigândú pe câtú îi ia gura, apoi ticluește uă anafora declarândú orașulú în stare de rebeliune, cu care alérgá, ca curierú extraordinariú la ministru spre a da probede devotamentá. Acesta după ce s' pliroforisește ilú dá afará cu bruschefe.

Corulú suitariilorú aparú în fundú cântândú cu glasú tremurátorú, pe ariá :

Haí-dul... dul, haí-dul... dul... etc.

Unú hohotú de r'esú se aude în apropiere.

Cortina cade

DIUA I

Unú banchetú copiosú se pregátesce, buteliile de vinuri de Bordo și de Șampanie se aducú neincetatú de niște guleráți cari facú pe lachei.

*) Cepar pe Româneșce.

Dalcaucú și suitariú îi dau mereú t'ercóle uitându-se cu jint și bătându-se pe páncece.

S'ástéptá Salvatoribus-Domine al Dalcaucilorú, care s' aflá la Băi spre a se regala de triumfurile dobândite, s' 'scape de încurcaturá.

Toți suitariú ardú de nerábdare.

Ó ore de diminéță, peronulú garei este decoratú și dalcaucú în páru, în costume de sárbitóre, staú cu ochii blejdiți și cu capetile descoperite spre partea din care vine trenu. Buchete și cunune de flori, musicá, cimpóe și daiarele, nimicu nu lipsescú.

Sibiceanu I în mare ținutá cu eșarfulú desfășuratú p'ene la călcáe se ține tot-d'a-una aprópe de mentorulú s'eu, care 'i șoptește cuvintele cu care s' întámpine pe Salvatoribus, dupe unú petecú de hártie șifonatú și care 'i dá lecțiuní de posá cu capulú plecatú.

Stavete muratú ține uă atitudine autoritará și se totú înfige înaintea adunături de dalcaucú, cari îi cedesá primulú pasú spre semnú de respectú.

Uă dróe de guleráți și galonați s' roteécú prin prejurú gata s' facá escorta de onóre.

Dérú decepțiune! Trenulú sosește și Salvatoribus nu se aratá.

Unú hohotú de risú sbucnește din noú în apropiere — toți caraghioși plécá mutrele în giosú și s' întorcú umiliți, fredonând în cor :

Aspetare non venire etc.

La ora 1 1/2 după amiađi, același spectacolú pe peronulú garei — trenul trece și Salvatoribus-Domine nu sosește.

Același hohotú de risú r'esuuú în apropiere.

Aceiași scoboráre de mutre — retragerea este mai umilitá — refrenul :

Aspetare non venire etc., este întonat cu mai multú focú.

Patricianulú sá oprește de-uá-datá, și dupe unú scurtú spiciú cu care vroește a reanima pe suitariú descuragiatú — Adresându-se către falsulú purtátorú alú eșarfei, îi propune în termenú grosolanú, sá mérgá sá 'și ínece necađulú acestei decepțiuní împreună.

Propunerea este primitá cu aclamațiuní frenetice, și precum toți eraú ligniți de fóme, se precipitá cu o poftá ce nu 'ș'o potú domoli spre loculú unde le suride Bacus în tótá splendóra.

A treia scená, represintă unú banchetú întáratatú. Pat-Palcovniculú Crastavete-muratú, ocupá loculú de onóre care era rezervatú lui Salvatoribus, cei alți cadú dupe întâmplare unde apucá locú slábindu 'și curelele; toți mánancá cu uă lácomie neprefăcutá, unii sá ínecă cu óse de pește și servitoriú le dau pumní la céfá ca sá se desnece; alții sá ínecă cu vinú și tușindú aruncá stropiturí pe Patricianulú care sá supără simțindu-se pátat și íncepe a gronda.

Din una din alta, se 'ncinge uă încáerare generalá, de care cei mai iscusíți profitândú, strecórá în posunare câte-va linguriú și alte serviciuri de argintú și sá facú nevéduti... se apropie međulú noptii, câți-va fluerători de nópte aduná dupe altarulú lui Bacus pe cei căduți victimá eroismulú lorú ínsetatú, și îi transportá, susțindu 'i de subțiórá la locuințele lorú, între care și pe Crastaveto-murati pe care 'l depunú la uă gasdá, nesciindú unde locuește...

Unulú singurú remasú dintre toți, se zárește prin întunericú dibuindú sá găsésca ușa camerei de culcare, purtândú pe capú unú bonetú și în bráú, care este tricolorú, uă furcă de torsú, dérú vedéndú că nulú ajutá puterele sá aséđá pe uă cofá r'esturnatá ce servise pentru cáratú vinú în timpulú libațiunei și adórme, cântândú cu vocea rágușitá, ceva încurcatú pe aria

Cine bate la feréstrá, etc....

În apropiere sá aude isbucnindú același hohotú de r'ású care face sá resune totú orașulú...

Cortina cade

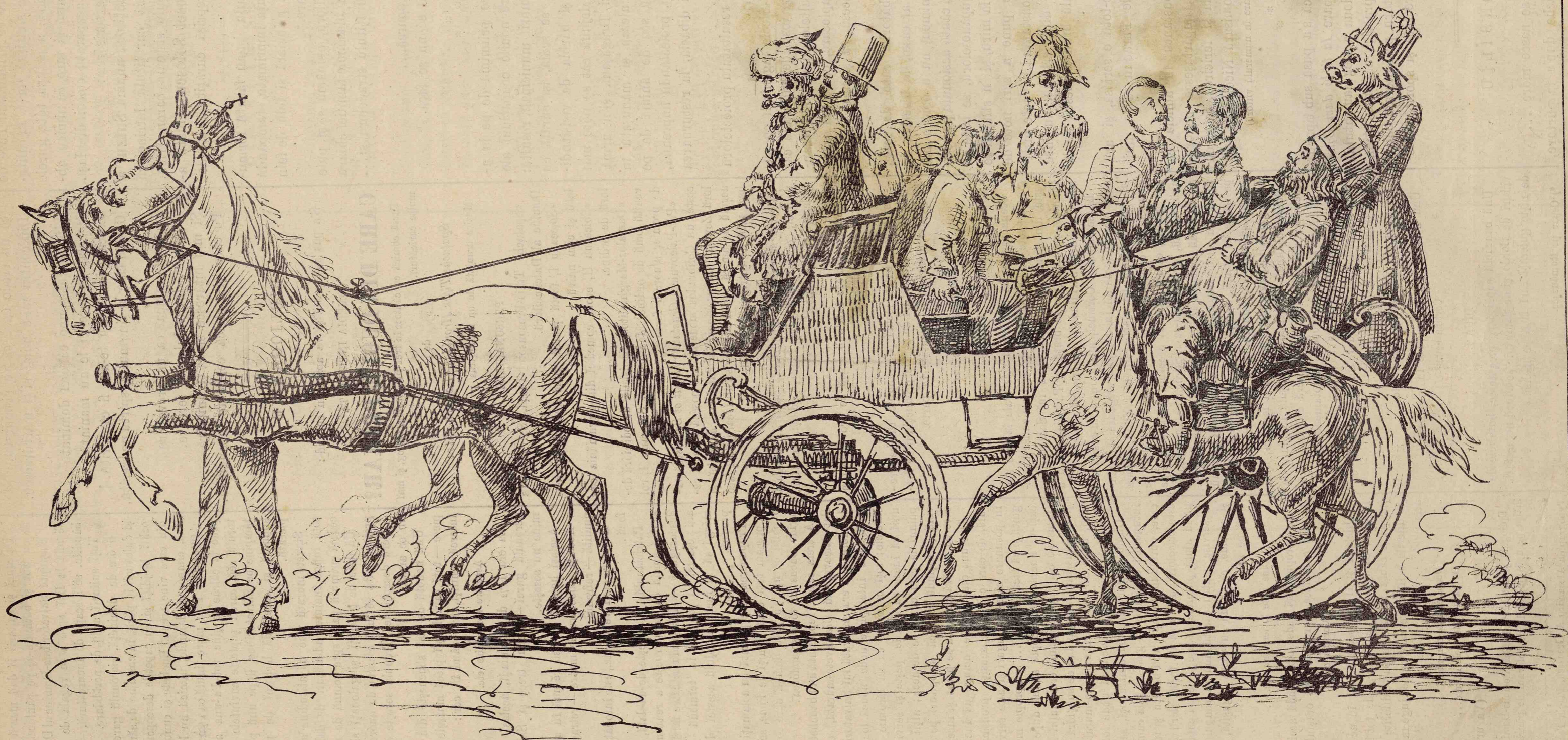
Dílele II și III sá petrecú mai în același modú, în câtú, caraghioși perdéndu-și de totú cumpátulú íncepú a căuta fie-care în parte diferite mioláituri pe diferile arii, între care se destinge mai cu sémá aria :

Despágubește-me, neue,

De párułuțele mele... etc....

(Va urma)

Epilogulú și apotheosa lui Salvatoribus-Domine, care se va ínálța pe unú piedestalú de bolovani de piatrá.

Să vă țineți bine de acum, fiindcă abilitatea noului senator și celebru politic junele Costăchiță Cârlova va conduce pe căi mai netede calésca statului, căci nu de géba a primit D-sa demnitatea de vizitiu de la cei din calésca, cari nu sunt de câtă uă familiă „ca două brați într'ună tulpină, ca două ochi într'ună lumină“.